

«funda acelle nepretiuite secrete ale mintii
 «universalii a pop. romanu, cari si au espres-
 «siunea lor cea mai viua in naratiunile (basmе)
 «salle atâtu de ingeniose si in poesiele salle
 «atâtu de incantatorie prin farmeculu ideieloru
 «originali imbracate in frasi proprie numai
 «omeniloru d'in poporu, déro ce e dreptu cam
 «streine litteratiloru, cari nu au sau nu cerca
 «inadinsu occasiunea d'a petrece timpu mai
 «indelungatu in mediloculu poporului ca se stu-
 «die viueti'a lui nu numai esterna ci si in-
 «terna spre a putea petrunde mai aduncu in
 «cugetârile salle intime, si prin urmare a cun-
 «nosce bine viueti'a sa interna in care se re-
 «flecteadia frasile vorbirii salle.» (1)

Scriitorulă acestorū rëndurî mai putea spune
 că Academia — căreia vorbia și care l'a apro-
 bată în tôte — privirile pên' acum n'a făcutu
 nimicū pentru basmele și poesiele poporare,
 «acele neprețuite secrete ale minții» Românului;
 că uă asemenea uitare lasă pe mulți, dérū mai
 alesū tinerimea de prin scóle, în necunóscerea
 «ideielorū originale» și fraselorū întrebuintate

(1) Veđi, în ANNALELE SOCIETATII ACADEMICE ROMANE (Sessiunea annului 1876, tomulu IX. Bucuresci, 1876) «Rapportulu» d-luĭ Aless. Romanu «asupra manuscriptului cu devisa *Litera sermonis fida ministra mei*» coprinđetorū de «Sintactica limbei române» pag. 49. — Păstrezū neatinsе fraseologia, punctuarea și ortografia, seű mai bine lipsa de fraseologia, de punctuare și de ortografia a membruluĭ Academieĭ. Și nu potū face alt-felū, de óre-ce nu pricepū mai multe lucruri în pré lungaĭ frasē, ș'anume: ce-o fi 'nsemnândū «literatura sintactică» și «minte universale a pop. romanu»; cum «frasile vorbirii se reflecteadia» și cum se «cerca inadinsu occasiunea», spre a nu mai pomeni și d'alte greșeli și inconsecințe, ciudate de totū cândū se citescū în scrierile îndreptătorilorū limbii, atâtu de aspri cândū e vorba d'a judeca pe alțiĭ.